

[Arne Jensen]

grund af opskruet arbejdstempo, uhensigtsmæssige arbejdsstillinger, temperaturforhold og et arbejdsmiljø, som i det hele er en stor helbredsmæssig belastning for den enkelte medarbejder.

På grund af disse almene arbejdsforhold har det gennem årene været svært at få opståede lidelser godkendt som arbejdsskade.

Det forekommer helt urimeligt.

Adskillige undersøgelser viser, at nedslidningen af de ansatte i disse sektorer er uforholdsmæssig stor, og der må efterlyses vilje til fra politisk hold at ændre disse forhold.

Svar (7/12 84):

Socialministeren (Grethe Fenger Møller):

Sikringsstyrelsen har oplyst følgende:

»Bestemmelserne om, hvilke sygdomme der betragtes som erhvervs sygdomme, er optaget i sikringsstyrelsens bekendtgørelse nr. 670 af 17. december 1982 om fortegnelse over erhvervs sygdomme i medfør af lovgivning om arbejdsskadeforsikring.

De lidelser, som spørgsmålet vedrører, nemlig lidelser i bevægeapparatet hos ansatte inden for fiskeindustrien og slagterisektoren, behandles normalt efter bekendtgørelsens punkt E 6 b, der omhandler sygdomme i seneskederne samt sene- og muskellidelser forårsaget af overbelastning.

Under behandling af disse sager er der jævnligt opstået vanskeligheder ved fortolkningen af ordet »overbelastning«. For at konkretisere dette og gøre bestemmelsen mere forståelig har sikringsstyrelsen derfor i forbindelse med en netop forestående revision af fortegnelsen foreslået en ny formulering af det omhandlede punkt. Forslaget herom blev senest på et møde den 20. november 1984 forelagt for erhvervs sygdomsudvalget. I dette udvalg, der er nedsat i henhold til arbejdsskadeforsikringslovens § 11, er sundhedsstyrelsen, arbejdstilsynet, Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark og sikringsstyrelsen repræsenterede.

Udvalgets medlemmer ønskede imidlertid den foreslåede ændring af bestemmelsen underkastet yderligere behandling, og man fastholdt derfor den nuværende formulering. Samtidig pålagde udvalget dog sikringsstyrelsen at arbejde videre med spørgsmålet med

henblik på en snarlig revision af netop dette punkt i fortegnelsen.

En afklaring af problemerne må således afvente resultatet af drøftelserne i det sagkyndige udvalg.»

Socialministeriet kan henholde sig hertil.

Spm. nr. S 383

Til *ministeren for offentlige arbejder* (30/11 84) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Hvordan vil ministeren sikre, at de elektriske artikler, som findes i handelen, kan anvendes uden risiko for forbrugerne?«

Begrundelse

Det statslige kontrolfirma DEMKO skal som led i regeringens besparelser fremtidig undlade at registrere en lang række nye el-produkter.

Det er en kendsgerning, at kontrollen med elartikler gennem de senere år er blevet forringet. Den egentlige test, før varen gik i handelen, er forsvundet til fordel for en registrering af produkterne. Nu slækkes der på registreringen, fordi vareudbuddet er så omfattende, at det ikke er praktisk muligt med det antal medarbejdere, DEMKO råder over. I stedet for at ansætte flere medarbejdere indskrænkes kontrollen over for, hvad der sidder i de faste installationer i byggeriet. Imidlertid er produkterne i fri handel, og »gør-det-selv«-arbejdet flourer. Frygten for dårligt materiel går nok mest på importen af konkurrencevarer.

Svar (5/12 84):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Beslutningen om at foretage visse ændringer i kontrolordningen for elektrisk materiel er ikke et led i regeringens sparebestræbelser. DEMKOs driftsudgifter dækkes ifølge stærkstrømsloven fuldt ud af indtægter (prøvningsafgifter og bidrag fra elværkerne) og medfører således ingen nettoudgift for statskassen.

Det er derimod rigtigt, at den eksisterende kontrolordning i nogle henseender må anses for utilfredsstillende. Dels er der konstateret tilfælde, hvor produkter, der én gang er type-